

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobkyně **N. M.**, zastoupené Mgr. Alexandrem Vaškevičem, advokátem se sídlem Františkánská 7, 301 00 Plzeň, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2004, č. j. OAM-3407/VL-20-08-2004, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 3. 2006, č. j. 61 Az 225/2004 - 27,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 13. 12. 2004 zamítl žalovaný žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou doručenu Krajskému soudu v Ostravě dne 21. 12. 2004. Krajský soud tuto žalobu pro nedůvodnost dne 30. 3. 2006 zamítl.

Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž namítá nesprávné posouzení právní otázky soudem a žalovaným ohledně aplikace ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, když stěžovatelka opustila svoji domovskou zemi ze strachu před věřiteli, kteří k vymáhání pohledávek za stěžovatelkou použili osob ze zločineckých struktur. Je zde totiž dán důvod k udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť stěžovatelka patří do sociální skupiny nečlenů zločineckých struktur a je těmito strukturami pronásledována právě z toho důvodu, že není členem těchto struktur, a domovský stát tuto situaci toleruje, resp. sám tvorbu těchto struktur podporuje. Stěžovatelka v této souvislosti upozornila na čl. 65 Příručky procedur a kritérií pro přiznání postavení uprchlíka. Dále stěžovatelka namítala nedostatečné dokazování ze strany žalovaného, a to vzhledem k omezeným možnostem, které ona sama má, a obecně zmínila, že závěry žalovaného nejsou podloženy relevantními důkazy. Jako další důvod kasační stížnosti pak stěžovatelka označila vadu řízení před soudem, když krajský soud vytkl stěžovatelce neuvedení skutkových důvodů pro její tvrzení o porušení ustanovení správního řádu. Stěžovatelka se domnívá, že i v tomto případě je soud povinen přezkoumat rozhodnutí žalovaného z hlediska dodržení procesních předpisů. Konečně stěžovatelka nesouhlasila se způsobem, jakým se krajský soud vypořádal s tvrzením žalovaného o neexistenci překážek vycestování. Stěžovatelce totiž hrozí při vycestování zpět do Moldavské republiky nebezpečí

mučení, nelidského a ponižujícího zacházení, neboť při zjištění státních orgánů, že požádala v České republice o azyl, bude podrobena persekuci, resp. administrativní šikaně ze strany milice a dalších státních orgánů.

Stěžovatelka proto navrhla, aby Nejvyšší správní soud předmětné rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně požádala o přiznání odkladného účinku podle § 107 s. ř. s.; tato žádost se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

Kasační stížnost je v části nepřijatelná, ve zbytku pak nepřijatelná.

Tvrzení, že stěžovatelka je členem sociální skupiny „nečlen zločineckých struktur“, bylo uplatněno poprvé až v kasační stížnosti, a z tohoto důvodu se jím Nejvyšší správní soud nemůže zabývat. Jen na okraj lze poznamenat, že k otázce, zda je možné nečleny zločineckých struktur považovat za sociální skupinu, se Nejvyšší správní soud dostatečně vyjádřil např. v rozsudku ze dne 26. 8. 2004, č. j. 5 Azs 187/2004 - 49, publikovaném pod č. 401/2004 Sb. NSS. Obdobně i námitka použití čl. 65 Příručky procedur a kritérií pro přiznání postavení uprchlíka byla poprvé zmíněna až v řízení o kasační stížnosti, a je proto nepřijatelná. Nejvyšší správní soud se však i touto námitkou již ve své judikatuře zabýval, např. v rozsudku ze dne 22. 12. 2004, č. j. 1 Azs 62/2004 - 61, www.nssoud.cz.

Nejvyšší správní soud se dále zabýval tím, zda zbývající část kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s. svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a zda je tedy možno ji považovat za přijatelnou. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze přitom pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Všemi zbývajícými námitkami obsaženými ve stěžovatelkou podané „formulářové“ kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud dostatečně zabýval např. v rozsudku ze dne 16. 3. 2005, č. j. 1 Azs 96/2004 - 38, www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 26. 8. 2004, č. j. 5 Azs 187/2004 - 49, publikovaném pod č. 401/2004 Sb. NSS. Námitky, jež stěžovatelka učinila předmětem sporu, byly v judikatuře zdejšího soudu opakovaně řešeny s tímž výsledkem a krajský soud se nedopustil ani žádného pochybení, které by bylo natolik intenzivní, že by mohlo přivodit odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by tak založilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitky, které stěžovatelka vznesla v kasační stížnosti. Kasační stížnost tedy svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky; Nejvyšší správní soud ji proto shledal ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu